

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Fra SK · udateret [sept. 1849] · til Rasmus Nielsen

Citation: Kierkegaard, Søren: "Fra SK · udateret [sept. 1849] · til Rasmus Nielsen", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 , s. 2v. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-b276-txt-shoot-n296.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Fra SK · udateret [sept. 1849] · til Rasmus Nielsen

Kjære!

Men hvad er dette? Quid hoc sibi vult! Ihr Götter! o: s: v: . Nær havde jeg sagt, for at erindre om et Ord af højsalig Frederik d. VI.; en Philosoph kan døe men han kan ikke blive syg. Idetmindste har det stundom ikke været langt fra, at jeg har troet, det var Tilfældet med mig, jeg der qua Philosoph, kan sige, at ganske bogstaveligen at min Svaghed er min Styrke, samt at min Genialitet er mine Lidelser. Vist er det ogsaa, at den egl concretere Tænkning over det Existentielle, dersom man har et meget stærkt Legeme, maa være yderst qualfuld om ikke umulig. For at have med denne Tænkning at gjøre maa man være en fra tidligste Tid Rad- og Værk-brækket og brudden, med et i legemlig Henseende saa skjødesløst Engagement som muligt, en Geist, et Gjenfærd o: D.

Dog hvorledes er det gaaet til, at De er blevet syg? De har dog ikke overanstrengt Dem? De har dog ikke ærgret Dem? Ingen af Delene bør man gjøre. Det Første skylder man sig selv ikke at gjøre, det Andet skylder man Verden. De veed jo, man skal ikke elske Verden, man skal hade Verden. Men naar man rigtigt vil udtrykke, at man hader Verden, skal man blot lade være at ærgre sig, saa bliver Verden som gal - af Ærgrelse. Hvor dybsindigt-underfundigt det Christelige altid er. Naar man elsker Verden, saa ærgrer man sig over Verden og saa glæder Verden sig. Naar man, christeligt, hader Verden, saa ærgrer man sig ikke - og saa ærgrer Verden sig. Glück zu! ~~Jeg der taalmodigen stræber at bære min Torn ell. Pæl i Kjødet, jeg fortrøster mig dog ogsaa stundom med den opbyggelige Tanke, at just denne Torn i Kjødet har hjulpet og fremdeles vil hjælpe mig til, at mit Liv er blevet og kan blive Verden en Torn i Øiet.~~

Hvad nu endelig »Bagerens Høns« angaaer, saa er jeg deri ganske enig med Dem, Sligt bør man, naar dertil bydes Leilighed, ikke undlade at gjøre til Gjenstand for sin Betragtning. En saaden »stille Time« er vistnok langt langt gavnligere end mange af hine saa priste »stille Timer«, der anvendes til at narre med det Christelige.

De seer, at hvor overtroisk jeg end havde sat mig det i Hovedet, at Deres Ferie-Tid var forbi med den sidste August, samt at jeg selvfølgelig ikke vilde komme til oftere at skrive Billeter til Lyngby, De seer, at jeg, som enhver Anden, giver efter for Sygdom. Dog haaber jeg, at De nu allerede er saa fuldkommen restitueret, at dette virkelig bliver den sidste Billet til Lyngby fra

Deres
S. K